

ÇİRKİN ÖRDEK

Çalılardan içinde bir ördek kuluçkaya oturmuş, yumurtalarını bekliyormuş. Uzun süredir tek başına oturmaktan sıkıldığı için yumurtaları çatlar çatlamaz sevinçle ayağa kalkmış. "Artık çiftliğe dönüp oradakilere yavrularımı gösterebilirim!" diye düşünmüş. Hepsi tam mı diye, yavrularını saymaya başlamış. Yumurtalardan birinin henüz çatlamamış olduğunu görünce üzülmüş.

O sırada oradan geçen bir ördek, "Yuvanda hala çatlamamış iri bir yumurta var," demiş. "Bahse girerim bir hindi yumurtasıdır."

"Hindi yumurtasıymış! O benim yumurtam," demiş anne ördek. Tekrar yumurtanın üstüne oturmuş.

Bu son yumurta da çatlayınca içinden iri, çirkin bir ördek yavrusu çıkmış. Anne ördek bu yavruyu görünce onun çirkinliğinden biraz utanç duymuş.

"Neyse ki diğer yavrularım güzel," diye düşünmüş. Yavrularını peşine takarak suya girmiş.

"Çirkin olanı hiç olmazsa iyi yüzüyor," demiş anne ördek kendi kendine. "Öyleyse hindi olamaz. Çünkü hindiler yüzemez. Belki büyüdükçe güzelleşir.

Çirkin Ördek giderek daha da büyümüş ve diğer ördeklerden daha da farklılaşmış.

Çevresindeki hayvanlar onu hiç rahat bırakmıyor, onunla hep 'Çirkin Ördek' diyerek alay ediyormuş. Kardeşleri bile onu sevmiyormuş.

Çirkin Ördek bütün bunlara daha fazla dayanamamış. Çitlerin üzerinden atlamış ve çiftliği iyice geride bırakıp yaban ördeklerinin yaşadığı yere gelene kadar hiç durmadan yürümüş. Fakat yaban ördekleri de onun çirkin olduğunu düşünmüşler ve onunla dostluk kurmak istememişler. Çirkin Ördek yapayalnız ortada kalmış. Ağaç dallarıyla çitlerdeki küçük kuşlar bile onu görünce kaçıyorlarmış. "Çirkin olduğum için kaçıyorlar," demiş kendi kendine.

Tek başına oradan oraya dolaşmış durmuş. Bir ara, iki yaban kazıyla dost olmuş, fakat onlar da avcılar görünce uçup gitmişler. Bir seferinde de yaşlı bir kadın onu tutup evine götürmüş, ama kadının kedisiyle tavuğu, "Hem suyu seven, hem de yumurtlamayan kuş mu olur?" diyerek onunla alay edince dayanamayıp oradan da kaçmış.

Sonra mevsim değişmiş. Ağaç yaprakları sararıp solmaya başlamış. Bir akşam üzeri, güneş batarken bembeyaz tüylü, büyük ve güzel kuşlardan oluşan bir kuş sürüsü Çirkin Ördek'in tam önünden, çalılardan arasından havalanmış. Çok zarif, uzun boyunlu kuşlarmış bunlar.

"Bekleyin beni!" diye seslenmiş Çirkin Ördek, ama kuşlar kocaman kanatlarını açar açmaz gökyüzünün derinliklerinde kaybolmuşlar. O, beyaz tüylü kuşları bir türlü aklından çıkaramıyormuş. Ne cins kuşlarsa onlar, onları çok sevmiş.

Kış pek uzun ve sert geçmiş. Bir gün derede daha önce gördüğü o beyaz tüylü kuşlardan birçoğunun yüzüdüğünü görmüş. "Çirkin de olsam onların yanlarına gideceğim." demiş.

Kıyıda iki çocuk beyaz kuşlara ekmek kırıntısı atıyormuş. Çirkin Ördek'i görünce hemen annelerine, "Anne bak!" demişler. "Bir kuğu daha var orada! Bu kuğu diğerlerinden daha güzel hem de!" Çirkin Ördek çocukların ne demek istediğini anlamamış. Sonra suda ilk kez kendini görmüş. Upuzun bir boynu, bembeyaz, harika tüyleri varmış.

"Merhaba!" demişler diğer kuğular. "Hoşgeldin." Hiçbiri çiftlikteki kuşlar gibi ona alay ederek bakmıyorlarmış. Çirkin Ördek, "Demek ben Çirkin Ördek değilmişim. Bir kuğuyum!" diye düşünmüş ve çok mutlu olmuş.